

Erik Norman Svendsens tale ved bispevielse af Peter Skov-Jakobsen

Taler

Erik Norman Svendsen
Afgående biskop

Dato

30. august 2009

Sted

Vor Frue Kirke, Københavns
Domkirke

Omstændigheder**Prædikentekst**

Johannes' Første Brev, kapitel 1 vers 5

1

*Og dette er det budskab, som vi har vi har hørt af ham og bringer videre til jer:
Gud er lys, og der er intet mørke i ham. (Johannes 1. Brev 1,5)*

5

Kære Peter

10 Om forløbet af det københavnske bispevalg er der sagt ganske meget. Det er der ingen grund til at repetere i dag, nu hvor valget er afsluttet og tilmed med et meget klart resultat.

15 Du indtræder i overmorgen som nr. 29 i rækken af biskopper, der siden reformationen har boet og arbejdet i bispegården i København med den navnkundige Peder Palladius som den første.

20 Nu bliver det Peter Skov-Jakobsen, der skal føre staven i overført betydning i et stift, hvor solen aldrig går ned, fordi det ud over København, Frederiksberg, Tårnby, Dragør og Bornholm også omfatter danske sømandskirker i hele verden og de danske kirker i Europa. Samt ikke at forglemme præster i tjeneste i vore tre værn, for tiden i Afghanistan.

25 Som tidligere sømandspræst og orlovspræst er du kendt med netop de to særlige områder af kirkelivet i Københavns stift, og det var ikke tilfældigt, at du opholdt dig på det gode kommando/støtteskib Absalon i Adenbugten, da bispevalget blev udskrevet. Du kom derfor sidst ind i valget, men du kom ud af valget som

den første. Og dermed også som den første blandt ligemænd m/k, som Københavns biskop af og til betegnes. En titel, hvor du gør klogt i at lægge trykket på ligemænd m/k og ikke ”den første” i nogen rangmæssig betydning. I
30 vores lutherske kirke er den første blandt ligemænd at forstå som den nærmeste. Den nærmeste i forhold til Kirkeministeriet, den nærmeste i forhold til det officielle Danmark, og den nærmeste til at tage slæbet med at udarbejde dagsorden og holde sammen på bispekredsen i mange daglige gøremål. Du er så lidt som nogen af dine kolleger ærkebiskop, men derfor kan du godt opleve at
35 blive modtaget som sådan, når du er i udlandet, hvor de ikke altid kender den danske lutherske kirkes syn på bispeembedet.

Det kunne have været fristende i dag at vælge Jesu ord til apostlen Peter som det ord, jeg særlig ville lægge dig på sinde: Og jeg siger dig, at du er Peter, og på den
40 klippe vil jeg bygge min kirke, og dødsrigets porte skal ikke få magt over den” (Matt. 16,18). Men det ville sikkert som amen i kirken blive misforstået af både den ene og den anden. Jesu ord til Peter er i vores kirkes teologiske tænkning og tradition ikke en legitimering af Peter som pave, men af hans bekendelse ved Cæsarea Filippi: Du er Kristus den levende Guds søn. Det er den bekendelse, vi
45 bygger kirken på.

Peter, klippemanden, som altså faldt fra, da det til sidst for alvor gjaldt og fornægtede Jesus. Ham ligner vi meget mere, end vi bryder os om at indrømme. Men vi bygger ikke på hans person men på hans bekendelse, som Gud selv lagde
50 ham i munden. Det gør du også som præst og nu som biskop. Og kender jeg dig ret, så er du ikke blot teologisk af samme mening, men personligt lettet over den forståelse. For den fritager dig fra at skulle være noget, en klippemand, som du lige så lidt som os andre er i stand til at leve op til.

Som biskop vil du opleve, at man både betragter dig som fyrtårn og skydeskive. Nogen gange på én og samme tid af henholdsvis tilhængere og modstandere af det, du siger og gør. De mange medier følger biskoppers færd tæt, og det samme gør derfor offentligheden. Du skal vende dig til den situation både at være fyrtårn og skydeskive. Men sådan er spillereglerne i dag, hvor man ikke kan
60 leve stille og tilbagetrukket som biskop i den danske folkekirke. Medierne sætter i høj grad din dagsorden og det i en sådan grad, at man ofte ikke ved, hvad dagen vil bringe af opgaver før aviserne er udkommet; og de elektroniske medier følger op i dagens løb.

I omverdenens øjne giver det magt at være biskop, og det i sig selv er i vore dage mistænkeligt. Sandt er det, at en biskop har indflydelse, ikke mindst på de mange daglige sager af kirkelig art, som medierne ikke interesserer sig for. Du skal bruge tid og omhu på at forhandle med menighedsråd og stiftsråd og tale
70 med præster og mange andre. Også andre myndighedspersoner i stat, kommuner og forsvar. Men med magt i betydningen indflydelse er det så som så. Den får man ikke i vore dage ved at få en titel alene men ved at vise, at man dur til sit arbejde.

75 Der er andre end biskopperne, der har magt i folkekirken, og da magt også kan misbruges, vil det ikke blot være dig, der bliver fulgt årvågent, men du skal selv årvågent følge den måde menighedsråd og præster bruger deres indflydelse på. Måske især dem, der snedigt lader, som om de ikke har magt til noget som helst eller de, som er så magtfuldkomne, at de giver en god dag i alle vedtagne
80 bestemmelser og love! Det er bl.a. det der ligger i det biskoppelige tilsyn, som er mere end at tale hyggeligt og uforpligtende med præster og menighedsråd.

Men naturligvis skal du først og fremmest opmuntre og inspirere alt det, du kan. Du skal både føre kommando og være støtte for præsterne. Det er der en
85 forventning om, at du vil kunne, fordi du er god til at lytte, eftertænsom og venlig af natur. Men du kan heldigvis også træde i karakter, når det er nødvendigt. Det vil det med garanti også blive af og til.

Først og sidst skal du være et fyrtårn, når det gælder forkyndelsen og
90 formidlingen af det kristne evangelium. Det skal være dit hjertes lyst og glæde, og det skal du være optaget af, som du har været det både som sømandspræst, sognepræst og orlogspræst. I tide og utide, som apostlen formaner. Der er ingen grund til at gå på kattepoter, hverken som præst eller biskop, når det gælder kirkens grundydelse: det kristne budskab.

95 Og dette er det budskab, som vi har hørt af ham og bringer videre til jer: Gud er lys, og der er intet mørke i ham.

Det er det ord, jeg har valgt til din indvielsesdag som biskop. Ikke ganske
100 tilfældigt, for det var det ord, jeg valgte, da jeg ordinerede dig den 3. august 1993 til stillingen som sømandspræst i Hull i England.

Gud er lys, og der er intet mørke i ham. Det lys er det, som skinner ind i vores

105 verden, mørkets og dødens verden, i kraft af Ham, som er verdens lys, Jesus
Kristus. Guds levende ord. Det ord i hvilket der er liv og lys for os dødelige og
formørkede. I mødet med Kristus, Guds levende ord, møder vi det himmelske
lys, der giver klarsyn, så vi ser, hvem Gud er. Ja, Guds lys er Guds kærlighed.
”Godt kan vi nu ved nattetid/ kende som børn vor Fader blid./ O Gud ske lov.”
110 (DS 108,4b).

Verdens mørke er brudt, ja overvundet af ham, som er verdens lys. Derfor lever
vi i evangeliets lyse dag. Forkyndt til tro, håb og kærlighed.

115 Så fremad da i Jesu navn.

Amen

120

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

125

Tags

12. søndag efter trinitatis, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/erik-norman-svendsens-tale-ved-bispevielse-af-peter-skov-jakobsen>

130

135

140